

tid befinder sig i umiddelbar nærhed af patienten. Desuden foreslår regeringen, at reglerne for døraflåsning reguleres i selve loven. Derved skabes der retlig klarhed om retstilstanden for den såkaldte »fysiske skærmning«. Der henvises i den forbindelse til punkt 6.3. samt lovforslagets § 1, nr. 13.

Psykiatrilovsundersøgelsen anbefaler, at kriterierne for, hvornår en klage over tvangsbehandling ikke tillægges opsættende virkning, udvides, således at det er muligt umiddelbart at gennemføre tvangsbehandling af patienter, der gentagne gange har været indlagt på samme psykiatriske afdeling.

Efter de gældende regler har en klage over beslutning om tvangsbehandling som udgangspunkt opsættende virkning, jf. § 32, stk. 3.

Der findes imidlertid allerede i det gældende regelsæt mulighed for omgående at gennemføre behandling under anvendelse af tvang, d.v.s., at en klage over tvangsbehandling i visse situationer ikke skal tillægges opsættende virkning. Det følger således af § 32, stk. 3, at en klage over beslutning om tvangsbehandling ikke har opsættende virkning, hvis omgående gennemførelse af behandlingen er nødvendig for ikke at udsætte patientens liv eller helbred for væsentlig fare eller for at afværge, at patienten udsætter andre for nærliggende fare for at lide skade på legeme eller helbred.

Det er regeringens opfattelse, at der ikke bør slækkes på denne retssikkerhedsgaranti om opsættende virkning i forbindelse med beslutningen om tvangsbehandling, og at omgående behandling fortsat kun skal kunne gennemføres i de akutte situationer, der fremgår af § 32, stk. 3.

Det skal endvidere erindres, at der maksimalt kan blive tale om, at behandlingen på grund af den opsættende virkning udsættes 7 hverdage, idet de psykiatriske patientklagenævne ved statsforvaltningerne ved klager over tvangsbehandling, der er tillagt opsættende virkning, skal træffe afgørelse inden 7 hverdage efter klagenes modtagelse.

2.4. *Beslutninger i overlægens fravær*

Gældende ret

Der er med hjemmel i psykiatrilovens § 4 a mulighed for, at en række beslutninger om tvangsansendelse i overlægens fravær kan træffes af en anden læge. Overlægen skal efterfølgende snarest tage stilling til beslutningen.

Det drejer sig om, hvorvidt betingelserne for tvangsindlæggelse er opfyldt (§ 9, stk. 2), hvorvidt

betingelserne for tvangstilbageholdelse er opfyldt (§ 10, stk. 1), beslutning om tilbageførsel til afdelingen (§ 10 a, stk. 1, 1. pkt.), afgørelse om tvangsbehandling (§ 12, stk. 3), tvangsbehandling af legemlig lidelse (§ 13, stk. 2, 1. pkt.), beslutning om brug af hånd- eller fodremme (§ 15, stk. 2) og efterprøvelse af frihedsberøvelse (§ 21, stk. 2).

Psykiatrilovsundersøgelsen

Rapporten konkluderer, at bestemmelsen i § 4 a har skabt klarhed blandt personalet, og på den baggrund vurderes der ikke at være behov for at ændre bestemmelsen.

Regeringens holdning, herunder lovforslaget

Regeringen er enig i psykiatrilovsundersøgelsens konklusion.

2.5. *Udskrivningsaftaler og koordinationsplaner*

Gældende ret

Udskrivningsaftaler og koordinationsplaner er reguleret i psykiatrilovens § 3, stk. 4-6.

Det følger af § 3, stk. 4, at overlægen har ansvaret for, at der for patienter, som efter udskrivning må antages ikke selv at ville søge den behandling eller de sociale tilbud, der er nødvendige for patientens helbred, indgås en udskrivningsaftale mellem patienten og den psykiatriske afdeling samt de sociale myndigheder og andre relevante myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl. om de behandlingsmæssige og sociale tilbud til patienten.

Om koordinationsplaner bestemmer § 3, stk. 5, at hvis en patient, der er omfattet af stk. 4, ikke vil medvirke til indgåelse af en udskrivningsaftale, har overlægen ansvaret for, at den psykiatriske afdeling i samarbejde med de relevante myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl. udarbejder en koordinationsplan for de behandlingsmæssige og sociale tilbud til patienten.

Den psykiatriske afdeling kan videregive oplysninger om patientens rent private forhold til andre myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl., hvis videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til indgåelse af og tilsyn med overholdelse af en udskrivningsaftale eller en koordinationsplan. I samme omfang kan myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl. videregive oplysninger om patienter til den psykiatriske afdeling og andre myndigheder, privatpraktiserende sundhedspersoner m.fl., jf. § 3, stk. 6.